

## [Krag.]

Var en saadan Garanti virkelig givet, kan jeg forsikre det ærede Medlem om, at saa havde Loven været af en saadan Beskaffenhed, at det vilde have været forsvarligt at føre den ud i Livet.

Jeg var naturligvis forberedt paa, at den højtærede Socialminister vilde geraade i Ekstase som Følge af den Kritik af hans Lovforslag, som jeg fremførte i Gaar. Jeg var belavet derpaa; og jeg kunde ogsaa se det paa den højtærede Minister, medens Forhandlingen her i Tinget foregik. Jeg synes ikke, at den Snes Timer, som den højtærede Minister fik til at overveje, hvad han skulde foretage sig i Anledning af den Kritik, der var fremført, i synderlig Grad har kølnet ham. Heller ikke var det lykkedes ham i videre Omfang virkelig at fremskaffe Realiteter til Imødegaaelse af den fremsatte Kritik; i hvert Fald har de ikke fundet Udtryk i den højtærede Ministers Tale.

Den højtærede Minister var meget veltilfreds med, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller havde udtalt Formodningen om, at naar jeg kritiserede Ministeren, var det egentlig det konservative Folkeparti, jeg tænkte paa. Nej saamænd var det ej, det kan jeg forsikre den højtærede Minister. (*Christmas Møller: Høje-rel.*) Ja, De kan gerne faa det højt; det kan maaske lyde kønt i Deres Øren. Jeg skal da tilføje, at hvad det konservative Folkepartis Indsats ved Tilvejebringelsen af Loven af 19. Oktober angaar, saa har vi haft vor Opgørelse af denne Sag; den har vi haft Lejlighed til at drøfte her i Tinget, den er drøftet i Pressen, den er drøftet paa Møder. Og jeg skulde tage meget fejl, hvis det ærede Medlem Hr. Christmas Møller eller noget Medlem af det konservative Folkeparti vilde tage Ansvaret for blot en Tøddel af de Cirkulærer til Forklaring af Loven af 19. Oktober 1931, som den højtærede Minister har udsendt, og som jeg tilod mig at kritisere i Gaar.

Nej, jeg betragter mig som færdig med det konservative Folkeparti i Forbindelse med denne Lovgivning, jeg lader det nu som Job skrabe sine Saar — det skal man jo ikke forhindre de Godtfolk i. Og jeg ser da ogsaa et Udtryk for den Ruelse, der har grebet dem, i den Stilling, som jeg meget vel forstaar de indtager til den Tillægslovgivning, der her er stillet Forslag om. Jeg tror, at havde det konservative Folkeparti i September—Oktober, stillet overfor Regeringens Krisepåner, udvist en lignende Forsigtighed som den, jeg forstaar vil

blive bragt i Anvendelse overfor denne Tillægslovgivning — en Forsigtighed, som jeg paa nærværende Tidspunkt fuldt ud anerkender Betimeligheden af —, saa havde adskilligt set anderledes ud.

Dernæst sagde den højtærede Socialminister — vel sagtens som Undskyldning for sit Uheld i denne Sag —, at det er jo en Slags Love, som er meget vanskelige at lave. Ja, det skal jeg gerne indrømme, det er virkelig meget vanskeligt, og jeg kan forsikre den højtærede Minister for, at jo flere han laver, des vanskeligere bliver det; derfor er det, at vi fra vor Side har ønsket at gøre op med denne Sag een Gang for alle, og i det Øjemed har vi stillet Forslag, og vi har gjort det paa det mest imødekommende Grundlag. Vi har strakt os til det yderste for at faa en Forhandling i Stand, som kunde føre til, at der fra den nuværende Understøttelseslovgivning kunde bygges en solid Bro over til det udvidede Forsikringsgrundlag. Men det er ikke lykkedes, vi har ikke kunnet faa de Herrer i Tale, og derfor maa jeg sige, at selv om jeg fuldt ud anerkender Sandheden i den højtærede Socialministers Ord om Vanskelighederne ved denne Lovgivning, saa kan jeg alligevel ikke beklage ham — thi du har jo selv villet det, Geologe Dandin! Du har jo ikke villet det anderledes!

Dernæst siger den højtærede Minister, at det nytter ikke, at vi henviser til, at den midlertidige Understøttelsesordning, gældende for Tiden indtil 1. Februar, som vi stillede Forslag om, skulde være Indgangen til en Forsikringslovgivning, thi selv om den havde været det, selv om vi havde faaet Magt, som vi havde Agt, vilde jo dog Understøttelsesloven have været den samme, og jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at han mente, at den havde haft den samme Virkning. (*Socialministeren [Steincke]:* Det var det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, det var ikke mig.). Jo, den højtærede Minister sagde udtrykkeligt — og det vil ogsaa fremgaa af Fortrykket —, at selv om Loven havde været Indgangen til en Forsikringslovgivning, havde den dog været den samme. (*Socialministeren [Steincke]:* Ja, Loven af 19. Oktober). Ja, ja — saa havde Loven været den samme.

Dertil vil jeg sige, at for det første er der Forskel paa, om en saadan Lov skulde gælde i 3 Maaneder eller i 7. (Afbrydelse af *Socialministeren*). Jo, der er en væsentlig Forskel derpaa, ogsaa med Hensyn til dens finansielle Virkninger. Og for det andet er der en væsentlig Forskel mellem den Udformning, som vi havde givet den, og som